

SỐ 257

KINH THÁNH PHẬT MẪU BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

Hán dịch: Đại sư Thi Hộ.

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Thế Tôn ở trong núi Thứu phong, thuộc thành Vương xá, cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị đại Tỳ-kheo và chúng Đại Bồ-tát vây quanh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nhập Tam-ma-địa Thâm thâm quang minh tuyên thuyết Chánh pháp. Khi ấy trong hội của Đức Phật, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại đã tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, quán thấy tự tánh của năm uẩn là không.

Khi ấy nương oai thần của Phật, Tôn giả Xá-lợi-phất đến trước Đại Bồ-tát Quán Tự Tại thưa:

–Nếu thiện nam, thiện nữ ưa thích tu học pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu này thì nên học như thế nào?

Đại Bồ-tát Quán Tự Tại nói với Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Ông hãy lắng nghe cho thật kỹ. Vì ông, tôi sẽ giảng nói:

Nếu có thiện nam, thiện nữ ưa thích học pháp môn Bát-nhã ba-la-mật-đa này thì nên quán tự tánh của năm uẩn là không. Sao gọi là tự tánh của năm uẩn đều không? Nghĩa là sắc chính là không, không chính là sắc. Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc. Thọ, tưởng, hành, thức cũng đều như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Tướng không như thế của tất cả pháp, không sinh không diệt, không cấu nhiễm, không thanh tịnh, không tăng trưởng, không tổn giảm.

Này Xá-lợi Tử! Cho nên trong không không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức; không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, không có nhãn giới, không có nhãn thức giới, cho đến không có ý giới, không có ý thức giới; không có vô minh, không có sự tận diệt của vô minh, cho đến không có già chết, cũng không có sự tận diệt của già chết; không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo, không có trí, không có đắc, cũng không không đắc.

Này Xá-lợi Tử! Do không đắc ấy, Đại Bồ-tát nương vào hạnh tương ứng Bát-nhã ba-la-mật-đa nên tâm không vướng mắc, cũng không chướng ngại. Do không vướng mắc và không chướng ngại nên không sợ sệt, xa lìa tất cả điên đảo vọng tưởng chướng ngại tịch cứu cánh.

Tất cả chư Phật trong ba đời đều nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà chứng đắc Bồ-đề Vô thượng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cho nên biết Bát-nhã ba-la-mật-đa này là chú rất sáng, là chú sáng vô thượng, là chú không gì bằng, có năng lực diệt trừ tất cả khổ não, đó là pháp chân thật không hư vọng. Những ai tu học thì nên học như vậy. Tôi tuyên nói chú Đại minh của Bát-nhã ba-la-mật-đa:

“Đát ninh tha, án nga đế nga đế, phan ra nga đế, phan ra tăng nga đế mạo đề sa hạ.”

Này Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát nào nếu tụng câu chú minh của Bát-nhã ba-la-mật-đa này tức là tu học Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu.

Khi ấy, Đức Thế Tôn an tướng ra khỏi định, khen ngợi Đại Bồ-tát Quán Tự Tại:

–Lành thay, lành thay! Này thiện nam, đúng như lời ông đã nói. Đúng vậy, đúng vậy! Học Bát-nhã ba-la-mật-đa nên học như vậy. Đó là cứu cánh vô thượng chân thật, tất cả Đức Như Lai đều tùy hỷ.

Đức Phật nói kinh này xong, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại và các Tỳ-kheo cho đến tất cả Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà... trong thế gian, nghe Phật nói đều rất hoan hỷ và tín thọ phụng hành.

